

вѣреніе отъ всякого взвѣрителя не може да замине 1500 драхмы, и плаща всякому взвѣрителю анхѣ за пары-ты опредѣляванѣ на всякъ годинѣ; на 1848 плащаше по 6 на 0/0.

На всякъ годинѣ сѣ призовава заѣданіе на изучастници-ты въ тѣхъ Банкѣ на кое-то Совѣтъ-тѣ дава отчетъ за дѣла-та на Банкѣ-тѣ и прѣдположеніе на разноски-ты ѣ. Ёще заѣданіе-то избира Управителя и Совѣтници-ты, кои-то съ Царскаго Наслѣдателя избавлявать Совѣта на Банкѣ-тѣ. Само изучастници-ти, кои-то имѣть поне 5 именѣмы участіа или десять поне безименны, имѣть право да сѣ авать лично или чрѣзъ свой прѣдставитель въ заѣданіа-та на Банкѣ-тѣ.

Тѣмъ Банка на 1845 даде на изучастници-ты дѣлъ годишнихъ драхмы 9,9/100 на 0/0 а на 1846 даде драхмы 9,66/100 на 0/0 или драхмы 96,60/100 на всяко участіе отъ 1000 драхмы.

IV. ЗА ТРГОВИЩА. (панигиръ).

§. 31. **Зачало на трговища-та.** Трудно е да опредѣлимъ вѣмѣ-то въ кое-то най-првѣнѣ сѣ сѣ изставили трговища-та, величіе-то окаче и свѣтлость-та имъ была е или-стниѣ въ вѣмѣ-то кога-то свобода-та на трговѣѣ-тѣ е была неизвѣстна, и кога-то Европа е стинала подъ феодалны-ты (спахійскы-ты) правителства, кога-то всяко село, така да кажемъ, избавлявало независимо княжество, а феодалисти-ти (спахій-ти) не считали трговѣѣ-тѣ за друго ничто свѣтъ за источникъ на данци, като налагали врѣзъ винчкы-ты стоки что минували прѣзъ мѣсто-то имъ: право за минуваніе и такы огромны (безмѣрны). Въ него вѣмѣмъ нѣкои просвѣщени владѣтели, като разумѣли, че съ умаленіе-то на такы-ты и на данци-ты можни да сѣ ползѣвать по-вече отъ распространеніе-то на трговиѣѣ-тѣ и отъ изнуреніе-то на стоки, получили да обогатѣть, да